

Sygn. akt VII U 607/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Graczyk

Protokolant: st. sekr. sądowy Dominika Kołpa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 lipca 2016 r. w Warszawie

sprawy J. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o wcześniejszą emeryturę (z warunków szczególnych)

na skutek odwołania J. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 19 stycznia 2016 r. znak: (...) oraz z dnia 8 kwietnia 2016 r. znak: (...)

1. zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznaje J. W. prawo do wcześniejszej emerytury (z warunków szczególnych) od dnia 1 grudnia 2015 r.;
2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na rzecz J. W. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

J. W. w dniu 1 marca 2016 r. wniósł odwołanie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. do Sądu Okręgowego

Warszawa-Praga w Warszawie od decyzji ww. organu rentowego z dnia 19 stycznia 2016 r., znak: (...) odmawiającej prawa do wcześniejszej emerytury. Odwołujący zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku

z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze poprzez uznanie, że nie udokumentował on ogólnego stażu pracy w wymiarze 25 lat oraz

15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ubezpieczony wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji w całości poprzez przyznanie prawa do emerytury, ewentualnie o jej uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji oraz o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów procesu z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Odwołujący podniósł, że Oddział przy obliczaniu stażu pracy

w szczególnych warunkach nie doliczył okresów pobierania zasiłków chorobowych.

J. W. stwierdził, że pobieranie zasiłku chorobowego przypadającego na okres od dnia 4 września 1992 r. do dnia 20 lutego 1993 r. było spowodowane wypadkiem przy pracy z dnia 4 września 1992 r. (k. 2-3 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 14 kwietnia 2016 r. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾§ 1 k.p.c. od decyzji z dnia 19 stycznia 2016 r. oraz o oddalenie odwołania w przypadku jego rozszerzenia na decyzję z dnia 8 kwietnia 2016 r., znak: (...). W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż zaskarżoną decyzją odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury uznając, iż na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udowodnił on 25-letniego okresu ubezpieczenia, w tym 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze. Po wpływie odwołania do Sądu wraz z nowymi dowodami, organ rentowy decyzją z dnia 8 kwietnia 2016 r., znak: (...) zmienił zaskarżoną decyzję w części dotyczącej uzasadnienia i zaliczył do ogólnego stażu pracy okres odbywania przez ubezpieczonego zasadniczej służby wojskowej od dnia 22 kwietnia 1975 r. do dnia 6 kwietnia 1977 r. oraz stwierdził, że J. W. legitymuje się aktualnie ogólnym stażem pracy w wymiarze 25 lat, 2 miesięcy i 11 dni. Jednocześnie Oddział zaznaczył, że zaliczył do stażu pracy w warunkach szczególnych okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) od dnia 21 maja 1977 r. do dnia 30 czerwca 1979 r., w (...) Dyrekcji (...) od dnia 19 czerwca 1984 r. do dnia 31 lipca 1993 r. oraz w Zakładzie (...) od dnia 1 sierpnia 1993 r. do dnia 31 grudnia 1998 r. w łącznej wysokości 14 lat, 9 miesięcy i 8 dni. Zdaniem organu rentowego w okresach niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał po dniu 14 listopada 1991 r. wynagrodzenie lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa w rzeczywistości pracy tej nie wykonywał i tym samym nie jest narażony na uciążliwość związaną z warunkami lub charakterem pracy (k. 13 a. s.).

J. W. w dniu 17 maja 2016 r. również złożył odwołanie od decyzji wydanej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 8 kwietnia 2016 r., znak: (...) wnosząc o przyznanie prawa do emerytury oraz o połączenie przedmiotowego odwołania ze sprawą o sygnaturze akt VII U 607/16 (k. 2 a. s. VII U 808/16).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w piśmie procesowym z dnia 23 maja 2016 r. wniósł o łączne rozpoznanie i rozstrzygnięcie na podstawie art. 219 k.p.c. sprawy o sygnaturze akt VII U 808/16 ze sprawą ubezpieczonego toczącą się w tutejszym Sądzie pod sygnaturą akt VII U 607/16 (k. 4 a. s. VII U 808/16).

Sąd zarządzeniem z dnia 30 maja 2016 r. na podstawie art. 219 k.p.c. połączył sprawę o sygnaturze akt VII U 808/16 celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia oraz prowadzenia dalej pod sygnaturą akt VII U 607/16 (k. 5 a. s. VII U 808/16).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. W. w dniu 15 grudnia 2015 r. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., wniosek o wcześniejszą emeryturę z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych, do którego dołączył wypełniony kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych wraz ze świadectwami pracy (akta ZUS tom II).

Organ rentowy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego ustalił, że ubezpieczony wykazał łączny staż pracy na dzień 1 stycznia 1999 r. w wymiarze 24 lat, 11 miesięcy i 15 dni okresów składkowych i nieskładkowych oraz okres pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 14 lat, 9 miesięcy i 8 dni. Organ na mocy zaskarżonej decyzji z dnia 19 stycznia 2016 r., znak: (...) odmówił przyznania emerytury odwołującemu, ponieważ na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udokumentował ogólnego stażu pracy w wymiarze 25 lat oraz 15 lat wykonywania pracy w warunkach szczególnych (akta ZUS tom II).

Na skutek przedłożenia przez odwołującego nowej dokumentacji, Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał kolejną zaskarżoną decyzję z dnia 8 kwietnia 2016 r., znak: (...). W porównaniu do decyzji z dnia 19 stycznia 2016 r., organ rentowy uznał do ogólnego stażu pracy ubezpieczonemu okres odbywania zasadniczej służby wojskowej od dnia 22 kwietnia 1975 r. do dnia 6 kwietnia 1977 r. W związku z tym, ubezpieczony legitymował się łącznym stażem pracy w wymiarze 25 lat, 2 miesięcy i 11 dni. Oddział ponownie nie przyznał J. W. prawa do wcześniejszej emerytury, gdyż nie został udowodniony 15-letni okres pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale w pełnym wymiarze czasu pracy. Oddział uwzględnił okres pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 14 lat, 9 miesięcy i 8 dni, na który składało się zatrudnienie odwołującego w Przedsiębiorstwie (...) od dnia 21 maja 1977 r. do dnia 30 czerwca 1979 r., w (...) Dyrekcji (...) od dnia 19 czerwca 1984 r. do dnia 30 listopada 1987 r. i od dnia 1 grudnia 1987 r. do dnia 31 lipca 1993 r. oraz w Zakładzie (...) od dnia 1 sierpnia 1993 r. do dnia 30 października 1996 r. i od dnia 1 listopada 1996 r. do dnia 31 grudnia 1998 r. (k. 11 a. e., tom V).

Odwołujący w dniu 6 czerwca 2015 r. ukończył 60 lat, legitymuje się wymaganym okresem co najmniej 25 lat pracy okresów składkowych i nieskładkowych oraz nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (okoliczność bezsporna).

Odwołujący w trakcie świadczenia pracy w warunkach szczególnych, pobierał zasiłek chorobowy będąc niezdolnym do wykonywania pracy w okresach: od dnia 24 stycznia 1992 r. do dnia 29 lutego 1992 r., od dnia 22 kwietnia 1992 r. do dnia 9 maja 1992 r., od dnia 20 lipca 1992 r. do dnia 25 lipca 1992 r., od dnia 4 września 1992 r. do dnia 20 lutego 1993 r., od dnia 17 maja 1993 r. do dnia 31 maja 1993 r., od dnia 2 września 1993 r. do dnia 10 września 1993 r., od dnia 11 września 1993 r. do dnia 2 października 1993 r., od dnia 10 grudnia 1993 r. do dnia 31 grudnia 1993 r., od dnia 6 kwietnia 1994 r. do dnia 23 kwietnia 1994 r., od dnia 26 września 1994 r. do dnia 1 października 1994 r., od dnia 24 października 1994 r. do dnia 5 listopada 1994 r., od dnia 7 listopada 1994 r. do dnia 14 listopada 1994 r., od dnia 19 stycznia 1995 r. do dnia 31 stycznia 1995 r., od dnia 20 marca 1995 r. do dnia 31 marca 1995 r., od dnia 27 czerwca 1995 r. do dnia 1 lipca 1995 r., od dnia 8 sierpnia 1995 r. do dnia 25 sierpnia 1995 r., od dnia 26 sierpnia 1995 r. do dnia 30 września 1995 r., od dnia 20 listopada 1995 r. do dnia 2 grudnia 1995 r., od dnia 22 stycznia 1996 r. do dnia 31 stycznia 1996 r., od dnia 5 marca 1996 r. do dnia 10 marca 1996 r., od dnia 7 czerwca 1996 r. do dnia 16 czerwca 1996 r., od dnia 16 lipca 1996 r. do dnia 24 lipca 1996 r., od dnia 20 sierpnia 1996 r. do dnia 24 sierpnia 1996 r., od dnia 17 października 1996 r. do dnia 21 października 1996 r., od dnia 12 grudnia 1996 r. do dnia 7 stycznia 1997 r., od dnia 14 stycznia 1997 r. do dnia 17 lutego 1997 r., od dnia 18 lutego 1997 r. do dnia 24 marca 1997 r., od dnia 14 czerwca 1997 r. do dnia 1 lipca 1997 r., od dnia 2 lipca 1997 r. do dnia 22 sierpnia 1997 r., od dnia 13 października 1997 r. do dnia 20 października 1997 r., od dnia 23 października 1997 r. do dnia 31 października 1997 r., od dnia 18 grudnia 1997 r. do dnia 24 grudnia 1997 r. oraz od dnia 1 grudnia 1998 r. do dnia 20 grudnia 1998 r. (karta przebiegu zatrudnienia z dnia 7 marca 2016 r. – akta ZUS).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie złożonych do akt dokumentów, w tym akt rentowych oraz akt osobowych odwołującego. Dokumenty przedłożone przez strony niniejszego postępowania stanowią obiektywny oraz w pełni wiarygodny materiał dowodowy, które nie były w żaden sposób kwestionowane.

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowił wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania J. W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 19 stycznia 2016 r., znak: (...) i z dnia 8 kwietnia 2016 r., znak: (...) są zasadne i zasługują na uwzględnienie.

Art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 27 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 poz. 748 j. t.), zwana dalej „ustawą” stanowi, że ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1. okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
2. okres składowy i nieskładowy, o którym mowa w art. 27.

Zgodnie z art. 184 ust. 2 ustawy, emerytura o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do Otwartego Funduszu Emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w Otwartym Funduszu Emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Wykaz prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze o których mowa w powołanym art. 184 ustawy nie podlega wykładni rozszerzającej. Prace te ściśle i jasno zostały określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., Nr 8, poz. 43). Jednakże nabycie uprawnień z tytułu wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym, charakterze podlega dalszym ograniczeniom. Aby daną pracę uznać za wykonywaną w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, pracownik ma obowiązek wykonywać ją stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, na danym stanowisku pracy. Dodatkowo, zgodnie z powołanym rozporządzeniem mężczyzna nabywa prawo do emerytury po spełnieniu wszystkich przesłanek wymienionych w § 3 w zw. z § 4 ust. 1 pkt 1 i 3 rozporządzenia jeśli:

1. legitymuje się 25 letnim okresem pracy liczoną łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia (§ 3 rozporządzenia);
2. wykonuje pracę wymienioną w wykazie A (Prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego), będącym załącznikiem do rozporządzenia;
3. osiągnie wiek emerytalny wynoszący 60 lat (§ 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia);
4. zatrudnionym jest przez co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach (§ 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia).

Zgodnie z art. 120 pkt 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, pracownikowi, który w ciągu trzydziestu dni od dnia zwolnienia z czynnej służby wojskowej podjął pracę u pracodawcy, u którego był zatrudniony w dniu powołania do tej służby, czas odbywania służby wojskowej wlicza się do okresu zatrudnienia u tego pracodawcy w zakresie wszystkich uprawnień wynikających ze stosunku pracy.

W niniejszej sprawie nie podlega wątpliwości, że z dniem 6 czerwca 2015 r. ubezpieczony osiągnął wiek 60 lat. Nadto, strony nie kwestionowały faktu, że odwołujący nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Natomiast zgodnie z treścią wynikającą z wydanej decyzji organu rentowego z dnia 8 kwietnia 2016 r., znak: (...) ubezpieczony legitymował się co najmniej 25-letnim okresem składowym i nieskładowym. Osia sporu w niniejszym postępowaniu było ustalenie okoliczności, czy okresy pobierania przez odwołującego zasiłków chorobowych w trakcie zatrudnienia w warunkach szczególnych powinny być uwzględnione do stażu pracy w warunkach szczególnych w świetle obowiązujących przepisów prawnych. Spełnienie innych warunków, od których zależy przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury pozostawało bezsporne.

Sąd zważył, że zaskarżona decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 8 kwietnia 2016 r., znak: (...) została sporządzona w nieprawidłowy sposób. Sąd doszedł do wniosku, że w przypadku uwzględnienia odwołującemu okresów zatrudnienia w warunkach szczególnych w Przedsiębiorstwie (...), w (...) Dyrekcji (...) oraz w Zakładzie (...), jak wynika z literalnego brzmienia decyzji, J. W. legitymowałby się łącznie okresem ponad 16 lat pracy w warunkach szczególnych. Tymczasem Oddział wskazał, że w oparciu o zaliczone okresy pracy w ww. zakładach, uwzględnił ubezpieczonemu jedynie 14 lat, 9 miesięcy i 8 dni. W oparciu o treść odpowiedzi na odwołanie organu rentowego, Sąd doszedł do przekonania, że w istocie przedmiotem sporu pozostawały okresy zasiłków chorobowych, które odwołujący pobierał w trakcie świadczenia pracy w warunkach szczególnych. Organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję winien był szczegółowo wypisać okresy nieskładkowe, których w konsekwencji nie zaliczono do okresów pracy w warunkach szczególnych.

Sąd zważył, że przy uwzględnieniu spornych okresów pobierania przez ubezpieczonego zasiłków chorobowych od dnia 24 stycznia 1992 r. do dnia 29 lutego 1992 r., od dnia 22 kwietnia 1992 r. do dnia 9 maja 1992 r., od dnia 20 lipca 1992 r. do dnia 25 lipca 1992 r., od dnia 4 września 1992 r. do dnia 20 lutego 1993 r., od dnia 17 maja 1993 r. do dnia 31 maja 1993 r., od dnia 2 września 1993 r. do dnia 10 września 1993 r., od dnia 11 września 1993 r. do dnia 2 października 1993 r., od dnia 10 grudnia 1993 r. do dnia 31 grudnia 1993 r., od dnia 6 kwietnia 1994 r. do dnia 23 kwietnia 1994 r., od dnia 26 września 1994 r. do dnia 1 października 1994 r., od dnia 24 października 1994 r. do dnia 5 listopada 1994 r., od dnia 7 listopada 1994 r. do dnia 14 listopada 1994 r., od dnia 19 stycznia 1995 r. do dnia 31 stycznia 1995 r., od dnia 20 marca 1995 r. do dnia 31 marca 1995 r., od dnia 27 czerwca 1995 r. do dnia 1 lipca 1995 r., od dnia 8 sierpnia 1995 r. do dnia 25 sierpnia 1995 r., od dnia 26 sierpnia 1995 r. do dnia 30 września 1995 r., od dnia 20 listopada 1995 r. do dnia 2 grudnia 1995 r., od dnia 22 stycznia 1996 r. do dnia 31 stycznia 1996 r., od dnia 5 marca 1996 r. do dnia 10 marca 1996 r., od dnia 7 czerwca 1996 r. do dnia 16 czerwca 1996 r., od dnia 16 lipca 1996 r. do dnia 24 lipca 1996 r., od dnia 20 sierpnia 1996 r. do dnia 24 sierpnia 1996 r., od dnia 17 października 1996 r. do dnia 21 października 1996 r., od dnia 12 grudnia 1996 r. do dnia 7 stycznia 1997 r., od dnia 14 stycznia 1997 r. do dnia 17 lutego 1997 r., od dnia 18 lutego 1997 r. do dnia 24 marca 1997 r., od dnia 14 czerwca 1997 r. do dnia 1 lipca 1997 r., od dnia 2 lipca 1997 r. do dnia 22 sierpnia 1997 r., od dnia 13 października 1997 r. do dnia 20 października 1997 r., od dnia 23 października 1997 r. do dnia 31 października 1997 r., od dnia 18 grudnia 1997 r. do dnia 24 grudnia 1997 r. oraz od dnia 1 grudnia 1998 r. do dnia 20 grudnia 1998 r. faktycznie wynika, iż odwołujący legitymuje się co najmniej 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych. Zdaniem Sądu Okręgowego przeprowadzone postępowanie, w tym dowody z dokumentów wykazały, że odwołujący wypełnia niezbędne przesłanki warunkujące przyznanie mu prawa do spornego świadczenia. O prawidłowym dokonaniu subsumpcji w niniejszej sprawie przez tutejszy Sąd niewątpliwie świadczy uchwała podjęta przez Sąd Najwyższy, w której jednoznacznie stwierdzono, że „do okresu pracy w szczególnych warunkach, o jakich mowa w § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.), wlicza się okresy zasiłku chorobowego w czasie trwania tego stosunku pracy, przypadające po dniu wejścia w życie ustawy z dnia 17 października 1991 r. o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 104, poz. 450 ze zm.)” (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 2003 r., sygn. akt III UZP 10/03) Zatem w ocenie Sądu Okręgowego niezbicie wynika, iż okres pobierania zasiłku chorobowego przez ubezpieczonego w trakcie zatrudnienia w warunkach szczególnych jest zaliczany do okresu wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Sąd doszedł do przekonania, że pierwszy zaliczony okres zwolnienia od dnia 24 stycznia 1992 r. do dnia 29 lutego 1992 r. do stażu pracy w warunkach szczególnych przypada po dacie wejścia w życie ustawy z dnia 17 października 1991 r.

o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw. Ponadto wszystkie okresy pobierania zasiłków chorobowych ustalone w stanie faktycznym wypadały w trakcie świadczenia pracy przez odwołującego w warunkach szczególnych. Zdaniem Sądu Okręgowego regulacja zawarta w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. dotyczy pracowników pozostających w zatrudnieniu w ramach stosunku pracy. Tożsamo i bezspornie do okresu wykonywania pracy w warunkach szczególnych zalicza się także okres corocznego, płatnego urlopu wypoczynkowego, w trakcie którego praca faktycznie nie jest wykonywana przez pracownika.

Pogląd ten umacniała regulacja art. 11 ustawy o z.e.p., stanowiąca, że okresami zatrudnienia, wymaganymi do uzyskania świadczeń, są okresy pozostawania w stosunku pracy. Fakt, że okresy pobierania między innymi zasiłku chorobowego były traktowane w ustawie o z.e.p. jako okresy równorzędne z okresami zatrudnienia, zaś te same okresy w ustawie z dnia 17 października 1991 r. o rewaloryzacji emerytur i rent zostały potraktowane jako okresy nieskładkowe, w związku z zastąpieniem pojęć okresy zatrudnienia, równorzędne i zaliczalne, pojęciami okresy składkowe (art. 2 tej ostatniej ustawy), okresy nieskładkowe (art. 4) oraz traktowane jak składkowe (art.5), ma ten skutek, że od dnia wejścia w życie ustawy o rewaloryzacji okresy nieskładkowe, w tym okres pobierania zasiłku chorobowego, są uwzględniane przy ustalaniu

Pogląd ten umacniała regulacja art. 11 ustawy o z.e.p., stanowiąca, że okresami zatrudnienia, wymaganymi do uzyskania świadczeń, są okresy pozostawania w stosunku pracy. Fakt, że okresy pobierania między innymi zasiłku chorobowego były traktowane w ustawie o z.e.p. jako okresy równorzędne z okresami zatrudnienia, zaś te same okresy w ustawie z dnia 17 października 1991 r. o rewaloryzacji emerytur i rent zostały potraktowane jako okresy nieskładkowe, w związku z zastąpieniem pojęć okresy zatrudnienia, równorzędne i zaliczalne, pojęciami okresy składkowe (art. 2 tej ostatniej ustawy), okresy nieskładkowe (art. 4) oraz traktowane jak składkowe (art.5), ma ten skutek, że od dnia wejścia w życie ustawy o rewaloryzacji okresy nieskładkowe, w tym okres pobierania zasiłku chorobowego, są uwzględniane przy ustalaniu

Pogląd ten umacniała regulacja art. 11 ustawy o z.e.p., stanowiąca, że okresami zatrudnienia, wymaganymi do uzyskania świadczeń, są okresy pozostawania w stosunku pracy. Fakt, że okresy pobierania między innymi zasiłku chorobowego były traktowane w ustawie o z.e.p. jako okresy równorzędne z okresami zatrudnienia, zaś

te same okresy w ustawie z dnia 17 października 1991 r. o rewaloryzacji emerytur i rent zostały potraktowane jako okresy nieskładkowe, w związku z zastąpieniem pojęć okresy zatrudnienia, równorzędne i zaliczalne, pojęciami okresy składkowe (art. 2 tej ostatniej ustawy), okresy nieskładkowe (art. 4) oraz traktowane jak składkowe (art.5), ma ten skutek, że od dnia wejścia w życie ustawy o rewaloryzacji okresy nieskładkowe, w tym okres pobierania zasiłku chorobowego, są uwzględniane przy ustalaniu

Pogląd ten umacniała regulacja art. 11 ustawy o z.e.p., stanowiąca, że okresami zatrudnienia, wymaganymi do uzyskania świadczeń, są okresy pozostawania w stosunku pracy. Fakt, że okresy pobierania między innymi zasiłku chorobowego były traktowane w ustawie o z.e.p. jako okresy równorzędne z okresami zatrudnienia, zaś te same okresy w ustawie z dnia 17 października 1991 r. o rewaloryzacji emerytur i rent zostały potraktowane jako okresy nieskładkowe, w związku z zastąpieniem pojęć okresy zatrudnienia, równorzędne i zaliczalne, pojęciami okresy składkowe (art. 2 tej ostatniej ustawy), okresy nieskładkowe (art. 4) oraz traktowane jak składkowe (art.5), ma ten skutek, że od dnia wejścia w życie ustawy o rewaloryzacji okresy nieskładkowe, w tym okres pobierania zasiłku chorobowego, są uwzględniane przy ustalaniu

Pogląd ten umacniała regulacja art. 11 ustawy o z.e.p., stanowiąca, że okresami zatrudnienia, wymaganymi do uzyskania świadczeń, są okresy pozostawania w stosunku pracy. Fakt, że okresy pobierania między innymi zasiłku chorobowego były traktowane w ustawie o z.e.p. jako okresy równorzędne z okresami zatrudnienia, zaś te same okresy w ustawie z dnia 17 października 1991 r. o rewaloryzacji emerytur i rent zostały potraktowane jako okresy nieskładkowe, w związku z zastąpieniem pojęć okresy zatrudnienia, równorzędne i zaliczalne, pojęciami okresy składkowe (art. 2 tej ostatniej ustawy), okresy nieskładkowe (art. 4) oraz traktowane jak składkowe (art.5), ma ten skutek, że od dnia wejścia w życie ustawy o rewaloryzacji okresy nieskładkowe, w tym okres pobierania zasiłku chorobowego, są uwzględniane przy ustalaniu

Do okresu pracy w szczególnych warunkach, o jakich mowa w § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w

szczególным charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.), wlicza się okresy zasiłku chorobowego w czasie trwania tego stosunku pracy, przypadające po dniu wejścia w życie ustawy z dnia 17 października 1991 r. o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw

Do okresu pracy w szczególnych warunkach, o jakich mowa w § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.), wlicza się okresy zasiłku chorobowego w czasie trwania tego stosunku pracy, przypadające po dniu wejścia w życie ustawy z dnia 17 października 1991 r. o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw

Do okresu pracy w szczególnych warunkach, o jakich mowa w § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.), wlicza się okresy zasiłku chorobowego w czasie trwania tego stosunku pracy, przypadające po dniu wejścia w życie ustawy z dnia 17 października 1991 r. o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw

Do okresu pracy w szczególnych warunkach, o jakich mowa w § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.), wlicza się okresy zasiłku chorobowego w czasie trwania tego stosunku pracy, przypadające po dniu wejścia w życie ustawy z dnia 17 października 1991 r. o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw

Do okresu pracy w szczególnych warunkach, o jakich mowa w § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.), wlicza się okresy zasiłku chorobowego w czasie trwania tego stosunku pracy, przypadające po dniu wejścia w życie ustawy z dnia 17 października 1991 r. o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw

Do okresu pracy w szczególnych warunkach, o jakich mowa w § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.), wlicza się okresy zasiłku

chorobowego w czasie trwania tego stosunku pracy, przypadające po dniu wejścia w życie ustawy z dnia 17 października 1991 r. o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw Do okresu pracy w szczególnych warunkach, o jakich mowa w § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.), wlicza się okresy zasiłku chorobowego w czasie trwania tego stosunku pracy, przypadające po dniu wejścia w życie ustawy z dnia 17 października 1991 r. o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw Do okresu pracy w szczególnych warunkach, o jakich mowa w § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.), wlicza się okresy zasiłku chorobowego w czasie trwania tego stosunku pracy, przypadające po dniu wejścia w życie ustawy z dnia 17 października 1991 r. o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw Do okresu pracy w szczególnych warunkach, o jakich mowa w § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.), wlicza się okresy zasiłku chorobowego w czasie trwania tego stosunku pracy, przypadające po dniu wejścia w życie ustawy z dnia 17 października 1991 r. o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw

Wobec tych wszystkich okoliczności, Sąd uznał, iż zaskarżona decyzja jest błędna i podlega zmianie, albowiem odwołujący ma prawo do przejścia na wcześniejsza emeryturę z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych.

Odnośnie ustalenia terminu od jakiego Sąd Okręgowy uznał za zasadne przyznanie odwołującemu się prawa do emerytury, zastosowanie znajduje art. 129 pkt 1 ustawy, w oparciu o który świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Ogólną zasadą prawa emerytalno-

rentowego jest, że świadczenia wypłaca się na wniosek zainteresowanego, poczynając od dnia powstania prawa do emerytury

(tj. spełnienia ustawowych warunków), lecz nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o świadczenie. Sąd Okręgowy na podstawie powołanego wyżej przepisu przyznał świadczenie J. W. od dnia 1 grudnia 2015 r., a więc od 1-ego dnia miesiąca, w którym złożono wniosek o wcześniejszą emeryturę.

Ponadto w punkcie 2 wyroku, Sąd zasądził od organu rentowego na rzecz odwołującego kwotę w wysokości 360,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z § 9 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia

22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji wyroku.

(...)

MK